

بسم الله الرحمن الرحيم

خداوند در قرآن کریم گاه برای بیان مطلبی مهم به چیزهای باارزشی سوگند می خورد. یکی از چیزهایی که در قرآن به آن قسم می خورد وقت و زمان است که نشان دهنده باارزش بودن وقت و زمان است. (والعصر)، (وَ الصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ)

فرصت به معنای فراهم بودن مقدمات برای رسیدن به يك مقصد است. در روایتی آمده است:

در حدیث مشهوری از پیامبر اکرم (صلی الله علیه وآله) می خوانیم:

« إِنَّ لِرَبِّكُمْ فِي أَيَّامِ دَهْرِكُمْ نَفَحَاتٍ أَلَّا فَتَعَرَّضُوا لَهَا » (بحار، 221/68)؛ ((بدانید) از سوی پروردگار شما در ایام زندگیتان نسیم های رحمتی می وزد از آن استفاده کنید و خود را در معرض آن قرار دهید).

در حدیث دیگری از آن حضرت آمده: «مَنْ فُتِحَ لَهُ
بَابٌ مِنَ الْخَيْرِ فَلْيَنْتَهِزْهُ فَإِنَّهُ لَا يَدْرِي مَتَى يُغْلَقُ عَنْهُ»
(کنز العمال، ح)

(کسی که دری از خیر به روی او گشوده شود باید
برخیزد و از آن بهره گیرد؛ زیرا نمی داند چه زمانی
این در بسته می شود.)

یکی از فرصتهایی که این ایام برای انسان فراهم است
استفاده از کوتاهی روزها و بلندی شبهاست.

روزهای کوتاه آن بسیار مناسب روزه گرفتن است و
شبهای بلند آن بسیار مناسب شب زنده داری و تهجد
با خداوند مهربان. امام صادق (علیه السلام) می
فرماید:

زمستان، بهار مؤمن است، شبهایش طولانی است و
برای عبادت نیمه شب از آن کمک می گیرد و
روزهایش کوتاه است و برای روزه گرفتن از آن مدد
می جوید. (میزان الحکمه، ج 7)